

Pri často používaných cudzích slovách obyčajne pravopis *i, y* nikomu nespôsobuje problémy (*poliklinika, systém, gymnázium, synonymum* a pod.) a pri tých slovách, kde nie sme si celkom istí pravopisom, si treba spôsobiť ich písania pozrieť v slovníkoch cudzích slov.

Pri písaní *i, y* v cudzích slovách nám môže pomôcť, ak si zapamätáme význam (a pravopis!) niektorých často používaných medzinárodných predpôň a slov prevzatých z gréčtiny a latinčiny, napr:

anti- = proti (*antidemokratický, antifašistický*)

bi- = dva, skladajúci sa z dvoch častí (*bicykel, binárny, bilingvizmus*)

hyper- = veľmi, príliš, nadmerne (*hypermoderný, hyperaktívny*)

hydór = voda (*hydrogén, hydroelektrárň*)

mikro- = malý, drobný (*mikrofón, mikroskop*)

multi- = mnohonásobný, mnoho- (*multimilionár, multiplex*)

poly = veľa (*polyglot, polyhistor*)

polis = mestský štát v starovekom Grécku (*poliklinika, politika*)

Písanie cudzích vlastných mien

Vlastné mená sú väčšinou nezdomácnené, čiže používajú sa v pôvodnej podobe, napr. *New York, Zürich, Mont Blanc, Victor Hugo, Zsigmond Móricz* a pod.

Pri menách veľmi známych osobností, názvoch veľkých a známych kultúrnych stredísk sa však používajú domáce, slovenské podoby, napr. *Krištof Kolumbus, Mníchov, Viedeň, Drážďany, Benátky, Kapské Mesto*. (V adresách do cudziny sa však zemepisné názvy záväzne používajú v pôvodnej podobe: *München, Wien, Dresden, Venezia, Cape Town*.)

Rozdiely v písaní cudzích slov v slovenčine a v maďarčine

- a) V slovenčine sa v písaní *i, y* zachováva pôvodný pravopis. V maďarčine sa *y* nikde nepíše.
- b) V slovách gréckeho a latinského pôvodu sa v slovenčine ponecháva pôvodné *x*, napr. *exaktný, prax, exotický, exkluzívny, expedícia, extáza*. V maďarčine sa niekde ponecháva *x*, niekde sa píše podľa vý-